

fentlige Veie, og her skal jeg først nævne Vædringsforslaget under Nr. 16, der jo, som man vil se, gaar ud paa at give Lam den samme Frihed til at færdes paa de offentlige Veie, som der er tilstaaet Hunde og Fjerkræ. Man har nemlig ment, at det ikke vilde være muligt for den, hvis Lod stødte op til en offentlig Veie, at forebygge, at Lam, saa længe de gaa løse, hvad de i det Mindste gjøre en Del af Sommeren, kom ind paa Veien, og da disse Dyr jo i den Alder ere meget uskladelige, i det Mindste for Veiene, saa har man ogsaa troet, at man kunde give dem den samme Beskyttelse, som der i Paragrafen er tiltænkt at give for Hunde og Fjerkræ. — Vædringsforslagene under Nr. 15 og 18 staa jo i en saadan Forbindelse med hinanden, at de maa staa og falde med hinanden. De gaa, som man vil se, ud paa at ordne Fredningsforholdene paa Veiene saaledes, at der for Biveienes Vedkommende skulde tilstaaes Sogne- og Byraadene Bemyndigelse til at tilstede, at der kan græsses med Køer paa de offentlige Biveie, medens man derimod ikke har anset det for tilraadeligt at udvide denne Bestemmelse ogsaa til Landveiene. Det er den Forbindelse, der er mellem Vædringsforslagene under Nr. 15 og 18. Det var jo en Mening, der kom til Orde her i Salen ved denne Sags 1ste Behandling fra flere Landboeres Side, at de ikke formaaede at indse, at der kunde ske nogen Skade ved, at Græsset paa Biveiene blev afgræsset med Køer, naar det kun skete med behørig Orden, og vi have troet, at der ikke fra det Offentliges Side kunde være nogen væsentlig Indvending at gjøre imod, at der tilstodes Kommunalbestyrelserne en saadan Myndighed, som der her er tilfattet at give dem, naar det desuden gjordes til en Betingelse, at ogsaa de til Veien stødende Jordbrugeres Samtykke skulde indhentes, førend en saadan Græsningsstilladelse kunde gives. Det er det, vi have troet, man kunde indføre uden at forarsage enten betydelig Skade paa Biveiene eller nogen videre Ulempe for de Veifarende, og det er jo dog Noget, som maa være klart for Alle, at den Fordel, som derved kan indvindes ikke blot for de Smaafolk, som kunne benytte dette Græs, men virkelig

ogsaa i statsøkonomisk Henseende, er af en ikke ganske ringe Betydning, og da vi dog netop i vor Tid ellers i andre Retninger bestræbe os for at vinde det størst mulige Udbytte af Jorden og af vort Land i det Hele taget, saa er det forekommet os, at det ikke var rigtigt med den yderste Strengthed at bestemme, at det Græs, som vøxer paa Veibatterne og ved Siden af Veien, skulde saa godt som spildes, thi det, at man kan aflaa det og hjerge det som Hø, har i Virkeligheden ikke Meget at betyde i Sammenligning med, hvad det er værd, naar det kan afgræsses. Vi skulle derfor tillade os særlig at anbefale dette Vædringsforslag til den høitærede Indenrigsministers Velvillie. — Vædringsforslaget under Nr. 19 gaar jo ud paa at forandre Bestemmelsen om, at enhver Veifarende skal være berettiget til at optage Dyr, der ere tvørede paa Veien eller paa Veiens Terrain, derhen, at det skal være enhver Veifarende tilladt at løslade saadanne Dyr. Vi have nemlig ment, at denne Bestemmelse vilde være meget virksommere end den anden, da det ikke er sandsynligt, at ret mange Veifarende, naar man undtager selve Politiet, vilde give sig af med at optage Dyr, der ere tvørede paa Veiene, hvilket altid er forbundet med større eller mindre Uleilighed, medens man derimod har troet, at der nok kunde være Rimelighed for, at de Veifarende kunde finde sig foranledigede til at løslade saadanne Dyr, naar de saae dem staa tvørede paa Veien, hvilket de vilde kunne gjøre, uden at det medførte videre Uleilighed for dem. — Dernæst have vi til den samme Paragraf stillet Vædringsforslag under Nr. 23, 24 og 25, og desuden har jeg alene stillet et Vædringsforslag under Nr. 25 a, som kun er en Sprogrettelse, men en nødvendig Sprogrettelse, hvis Vædringsforslagene under Nr. 23, 24 og 25 vedtages; dersom de ikke vedtages, falder det naturligtvis bort. Disse Vædringsforslag tilfattede jo, som man vil se, at give Paragrafens sidste Stykke en noget anden Karakter end den, som Stykket nu har. Vi have nemlig ikke fundet det rigtigt, navnlig i Sammenligning med de strengere Bestemmelser, der ere givne i Paragrafens første Stykke, at indføre en Bestemmelse i Slutningen af